

Orientering om kommende strategi-og handlingsplan for kvindelandsholdet

April 2014

Den 1. januar 2013 tiltrådte jeg som træner for det danske kvindelandshold, og på baggrund af de opsamlede erfaringer og de observationer jeg har gjort i de knap halvandet år, vil jeg gerne give et bud på hvordan vi kan arbejde mere fremadrettet med kvindeskakken i de kommende år.

Generelt

De fleste danske skakspillere jeg kender er enige med mig i, at det er vigtigt med piger og kvinder i skak, men at der er for få af dem i Danmark. Andelen af organiserede piger/kvinder i DSU er skræmmende lav – 2,5% af medlemmerne er piger/kvinder, pr 1. april er 107 ud af 4313 medlemmer piger/kvinder – og det er langt fra alle som er aktive i turneringer, det er faktisk fåtallet.

Når man ser på vores ”rekrutteringsgrundlag”, skoleskakken, så skulle der være mulighed for forbedringer: ved pige-DM 2014 var der ca. 50 deltagere og til U-DM 2013 var der 10 piger blandt de 78 deltagere, hvilket udgør 13%. Nuvel, det er stadig for lavt efter min mening, men det er dog bedre end DSU's tal.

Hvis det generelt er en stor udfordring at få skabt en overgang fra skoleskakken til juniorarbejdet i klubberne, så synes udfordringen når det gælder pigerne nærmest uoverstigelig stor: der er alt for få piger der rammer klubbernes juniorafdelinger og klubberne generelt. Og det kan jeg desværre godt forstå: vi er ikke i nærheden af at have en ”kritiske masse”, hvilket betyder at de piger der kommer i klubberne ofte må være der på drengenes betingelser – og selvom det er min inderligste overbevisning, at piger & drenge kan blive lige gode til skak og dermed har lige muligheder på skakbrættet, så ER der altså forskel på drenge og piger sådan generelt (opførsel, støvniveau, social samvær, etc.) – det er en præmis som vi må tage med i betragtning. Det er derfor af indlysende grunde svært på nogen måde at fastholde, endog tiltrække, piger til skakklubberne, såfremt de skulle være interesseret heri.

Jeg har været nysgerrig efter hvordan det går med kvindeskakken i de andre nordiske lande, så jeg har lavet en lille uofficiel statistik, beregnet ud fra forskellige kilder (forbundenes hjemmesider og fide.com) afslører følgende tal:

Antal registrerede piger/kvinder i % af det samlede medlemstal: Island – 7,2%, Sverige – 5,5%, Norge – 5,2%, og altså Danmark – 2,5%. Så selv på dette lidt uofficielle statistiske grundlag er vi i Danmark bagud på point – især i forhold til Island.

I den nyligt afsluttede Reykjavik Open deltog 179 islandske spillere, heraf var de 11 piger/kvinder (6%), i det danske flagskib, Politiken Cup, vil der ud af de typisk 150 danske deltagere være 3 piger/kvinder (2%). Begge tal svarer meget godt til det samlede medlemstal, om end statistik med så små tal jo er behæftet med ret stor usikkerhed.

Hvad skal vi så gøre ved det?

Ja, vi skal i hvert fald gøre noget andet end hvad vi gør nu, for det virker tilsyneladende ikke. Efter min mening, så mangler vi de rigtige miljøer til at samle pigerne op.

Talentudviklingsmiljøer vil nogen kalde det, hvor der både bliver lagt vægt på det skakfaglige og det sociale, hvor der er plads til pigerne, på deres egne præmisser.

Status på den danske kvindeelite

I min tid som kvindelandstræner har jeg arbejdet med en bruttotrup til landsholdet på 9-10 spillere, suppleret enkelte gange til træningssamlinger med par af de unge talenter. Det er en meget smal trup, og af forskellige årsager er der kun 6-7 spillere der reelt er i betragtning til den kommende OL hold til Tromsø. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende, og det er ydermere også forventeligt, at flere af spillerne i de kommende år må forventes at glide ud af truppen i kortere eller længere perioder pga. lykkelige omstændigheder – livet går sin gang!

Selvom der bestemt er flere af de nuværende spillere som forhåbentlig kan udvikle sig og være bærende kræfter på landsholdet i årene fremover, så er vi nødt til at skabe nogle rammer for at udvikle (og fastholde, ikke mindst), den lille gruppe af talentfulde piger, som vi trods alt har i vores rækker. Umiddelbart vil jeg mene at det drejer sig om 8 – 12 piger i alderen 12-17 år, uden jeg dog er bekendt med samtlige talenter blandt pigerne i hele landet.

Derfor vil jeg til efteråret igangsætte et initiativ, som lige pt er navngivet: **Projekt OL 2018**.

Projekt OL 2018

Idéen er at skabe et talentmiljø for de bedste danske piger, så vi dels får skabt nogle sociale og skakfaglige rammer, hvor pigerne kan udvikle sig i, og dels har et sted, hvor vi kan opsamle de piger som er talentfulde, og som har lyst til at blive bedre til at spille skak!

Projektet er stadig ”work-in-progress”, men i korte træk kommer det til at indeholde følgende:

- Når gruppen af piger er identificeret, så bliver de inviteret til en træningssamling, som opstart på projektet (ultimo 2014)
- Formålet er dels, at hjælpe dem med at udvikle deres skakfærdigheder gennem træningsprogrammer og undervisning, og dels at skabe en gruppe – et netværk – for på den måde også at styrke de sociale bånd mellem pigerne.
- Der vil være et par årlige træningssamlinger, og der vil være mulighed for, at de løbende kan få råd om, og hjælp til, træningsaktiviteter
- Ved at inddrage nogle forældre vil det være muligt at lave fællesrejser til turneringer
- Finansieringen sker gennem budgettet for kvindelandsholdet, samt den forventede fortsatte støtte fra landsholdets hovedsponsor.
- Et af målene med projektet er, at mindst halvdelen af spillerne på OL holdet i 2018 skal komme fra denne talentgruppe – heraf projektets navn.
- Projektet ligger direkte under kvindelandstræneren

Til FU/HB møderne til efteråret vil jeg komme med en mere detaljeret plan, samt et oplæg til en ændret struktur ift kvindelandstræner/kvindeudvalget.

Thomas Schou-Moldt, kvindelandstræner